

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 29 серпня 1985 року

№ 104 (3611).

Ціна 2 коп.

Збори

партійно-господарського активу області

Вчора в Кіровограді відбулися збори партійно-господарського активу області, які розглянули завдання по забезпеченню виконання планів і соціалістичних зобов'язань 1985 року по виробництву і заготівлях продуктів тваринництва, розгортанню соціалістичного змагання за успішне проведення наступної зимівлі худоби.

Збори відкрив перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілін.

На зборах виступив і вручив області Почесну Грамоту ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ кандидат у члени Політбюро, секретар Центрального Комітету Компартії України О. С. Капто.

Звіт про збори активу буде надруковано в наступному номері газети.

Телеграми в номер

Бобринецький район. Радгосп імені Куйбишева одним з перших серед господарств району підготував високоякісне насіння до сібії озимих культур, успішно очищає посівний матеріал ярих. Велику допомогу хліборобам у виконанні цих робіт надають учні місцевої школи. Наприклад, Володимир Білугін разом з батьком ретельно обслуговують ЗАВ-40. Лідія Ібрагімова, Світлана Кулакевич, інші старшокласники на ОВП-20 старанно очищають гречку.

Петрівський район. Високопродуктивно використо-

вує тракторного навантажувача на заготівлі кормів комсомолець Олександр Вінярський з радгоспу «П'ятихатський». На скиртуванні грубих кормів кожного дня виконує майже по дві норми. По-ударному працюють на силосуванні кукурудзи молодий комуніст Станіслав Козаков та комсомолец Олександр Тимурджі.

Добровеличківський район. Члени комсомольсько-молодіжного колективу автогаража колгоспу «Дружба» на чолі з групкомсоргом Миколою Поліщуком ударно попрацювали на транспортуванні зерна, а зараз швидкісними рейсами перевозять силосну кукурудзу. Норми виробітку молоді шофери кожного дня виконують на 130—150 процентів.

ПАНІ ДЖЕЙН СМІТ

Шановна пані Джейн Сміт!
Прийміть глибокі співчуття у зв'язку з трагічною загибеллю вашої дочки Саманти і чоловіка Артура. Всі, хто знав у Радянському Союзі Саманту Сміт, назавжди залишать у пам'яті образ американської дівчинки, яка, як і мільйони радянських юнаків і дівчат, мріяла про мир, про дружбу між народами Сполучених Штатів і Радянського Союзу.

З повагою,
М. ГОРБАЧОВ.

Про такі сім'ї, як у Миколи Семеновича Жмурка у народі кажуть шанобливо: «Хліборобському роду — нема переводу». Три сини досвідченого механізатора колгоспу «Победа» Маловисківського району М. С. Жмурка, кавалера ордена Трудової Слави III ступеня — обрали батькову професію. Микола уже працює в колгоспі, а молодші — Володимир та Олександр ще навчаються в Онківськом профтехучилищі. Сьогодні проходять «стажування» у батька на оранці.

На знімку: хліборобська династія Жмурків.

Фото А. ШЕВЧЕНКА.

СПІЛЬНА ДУМКА— СПІЛЬНА СПРАВА

п'ятирічка і ми

РОЗМОВА З МОЛОДИМ СУЧАСНИКОМ

Боротися за право носити ім'я XXVII з'їзду КПРС — з такою ініціативою нещодавно виступила комсомольсько-молодіжна бригада другого механічного цеху Кіровоградського ремонтно-механічного заводу імені В. К. Таратути, яку очолює комсомолец Микола Дрозд, групкомсорг — Юрій Матієнко. Цей КМК — один з кращих на підприємстві. Днями газети писали, що п'ятирічний план токарі виконали ще у жовтні 1984 року, і сьогодні на їхньому трудовому календарі — липень 1986.

Нещодавно підприємство перейшло на випуск більш потужних миночних машин ОМ-22613 та ОМ-22614, призначених для обслуговування сільськогосподарської техніки та фермерських механізмів. Вони подають воду під тиском 145 атмосфер, що майже удвічі більше, ніж старі зразки.

Члени бригади Миколи Дрозда внесли чимало пропозицій, які допомогли поліпшити проєкт, спростити технологічний процес. Розмова почалась саме з цього.

Віктор ГРЕБЕНЮК, слухач школи молодого спеціалізатора, член бригади:

У виробничому процесі найголовніше, я вважаю, працювати спільно на кінцевий результат і робітникам, і інженерно-технічним працівникам. Такий приклад. Проєктом було передбачено різання деталей із труб такої

довжини, при якій майже одна заготовка викидалася у відходи, втрачалось багато металу, чимало робочого часу. Міркували, як вийти з цього становища. Думали всі: фрезерувальник Анатолій Яремчук, сам бригадир, майстер Олександр Зінченко, технолог Володимир Погрібний, я, Олег Філатов.

Коллективна думка дала оптимальний варіант: взяти для обробки труби більшої довжини. Деталей стало більше, а часу затрачається менше, трудомісткість цієї операції знизилась на 29 процентів, удвічі зменшилась кількість металевих відходів.

Юрій МАТІЄНКО, групкомсорг бригади:

Хочу додати до слів Віктора дві цифри: проєктом навчального року слухачами школи молодого спеціалізатора висунуто 26 рацпропозицій, 19 із них впроваджено у виробництво.

Щодо нашої бригади, то ми «б'ємося» зараз над впровадженням однієї дуже важливої для нас рацпропозиції — удосконалення конструкції гідромеліоратора зі змінними насадками миночної машини. Підраховано, що економія металу в разі впровадження становитиме в розрахунку на річ-

ну програму випуску (300 штук) 120 кілограмів, економічний ефект — 200 карбованців. Металомісткість конструкції до впровадження становить 0,73 кілограма, після — 0,33.

Микола ДРОЗД, бригадир:

Юрій цим прикладом підвів нас до розмови про резерви. Ось перший — впровадження рацпропозицій — ми надали. Висока трудова дисципліна — другий. У бригаді забули, що таке прогулянки. Ну, і ще одне — оволодіння суміжними спеціальностями, зокрема — слюсаря-ремонтника, фактично дало змогу позбутися бригаді простоя. Ми працюємо на токарних гвинторізальних верстатах «І-А-62» старого випуску, які нерідко виходять з ладу. Проте будь-яку поломку ліквідуємо самі, не чекаємо ремонтників. Неабияке значення має і уміння економити. Так, скажімо, тільки в цьому році ми відпрацювали уже два дні на закономірному металі.

Свого часу бригада виступила на підприємстві ініціатором почину «XXVII з'їзду КПРС — двадцять сім ударних декад», і не було ще такої десятиденки, щоб ми не справились зі своїми соціалістичними завданнями. Сьогодні у бригаді трудяться п'ять ударників комуністичної праці, ми ж прагнемо до того, щоб ними стали всі.

М. БІЛЯЦЬКА.

м. Кіровоград.

РОСТИТИ РОБІТНИЧУ ЗМІНУ

24 серпня напередодні нового навчального року в обласному центрі відбулась традиційна серпнева конференція інженерно-педагогічних працівників професійно-технічної освіти.

З доповіддю «Про завдання подальшого вдосконалення навчання і виховання учнів професійно-технічних училищ, підготовку кваліфікованих робітників у світлі вимог реформи загальноосвітньої і професійної школи, гідної зустрічі XXVII з'їз-

ду КПРС» виступила секретар обкому Компартії України С. М. Шапкіна.

Начальник обласного управління профтехосвіти М. Г. Гайдамака, директори училищ, викладачі, майстри виробничого навчання, представники базових підприємств вели зацікавлену розмову про шляхи вдосконалення підготовки майбутніх робітників.

Більше ста професій — вибирай! — пропонують юніми кіровоградцям 25 училищ області. Шити

модний одяг, готувати смачні обіди, керувати сільськогосподарською технікою, осягнути секрети гірничої справи, стати господарями складних сучасних станків, прикрашати будинки красивими, урочистими панно — всьому можна навчитися в ПТУ. Саме тут більшість юнаків і дівчат знаходять для себе справу на все життя. Не шкодують, наприклад, у виборі професії нинішні випускники СПТУ № 6 Володимир Пивова-

ров і Микола Халун, працюючи в бригаді по капітальному ремонту електрообладнання на Кіровоградському заводі «Гідросила». В цьому колективі, яким керує випускник того ж училища передовик виробництва Олег Варакута, проходили вони свою виробничу практику, пізнавали секрети майстерності, закони нових прогресивних форм роботи. Надійно закріплюються в господарстві області випускники Онківського СПТУ

№ 37. Подібних прикладів дуже багато.

Постанова бюро обкому Компартії України і обласного відповідно з постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальший розвиток системи професійно-технічної освіти і підвищення її ролі в підготовці кваліфікованих робочих кадрів» передбачає поступове збільшення прийому в середні профтехучилища випускників неповної середньої школи приблизно вдвоє. Втілювана в нашій країні реформа народної освіти спрямована

на підвищення якості загальної освіти і спеціальної підготовки вихованців ПТУ.

Складним і цікавим стає учбовий процес. З 1-го вересня майбутні робітники вивчатимуть основні комп'ютерної техніки. В класи і кабінети придуть електронно-обчислювальні прилади. Такі вимги науково-технічного прогресу.

Через кілька днів більш ніж сімнадцятитисячний загін молоді робітничої зміни сяде за парти. Щастя вам!

Н. ПТАШКІНА.

Цінність стахановського руху не тільки в тому, що він дав високі виробничі результати. Він мав і має велике соціальне та ідейно-виховне значення.

Трудові досягнення О. Стаханова викликали широкий рух, що охопив усі галузі народного господарства. Імена послідовників О. Стаханова знає вся країна. Це коваль О. Бусигін в автомобільній промисловості, фрезерувальник І. Гудов у станкобудуванні, першим стахановцем серед взуттєвників став М. Сметанін, на транспорті — П. Кривоніс, у текстильному виробництві — Є. і М. Виноградові. У сільському господарстві значних успіхів добилися П. Ангеліна, М. Демченко, К. Борін.

СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ

«...Треба вміти викликати і змагання і самодіяльність має для того, щоб вони негайно взяли за діло».

В. І. ЛЕНІН.

Комсомольці-добровольці

Більше ста заяв з проханням зачислитися до Всесоюзного загону «Стахановець-85» надійшло протягом останнього місяця на адресу обкому комсомолу від

юнаків та дівчат Кіровоградщини.

Продовжуючи славі традиції Ленінського комсомолу, напередодні святкування 50-річчя стахановського руху, Олександр Балабін зі Світловодська, Анатолій Бадрак з Голованівки, Павло Корчагин, Віктор Кравченко з Кіровограда та інші, відбули на

спорудження і освоєння нафтових і газових родовищ у Новий Уренгой Тюменської області.

Зараз формується новий загін добровольців, який у складі Всесоюзного загону імені 40-річчя Перемоги 20-25 вересня відправиться на спорудження Бурейської ГЕС в Амурську область.

С. КРАДОЖОН.

XXVII з'їзду КПРС — ГІДНУ ЗУСТРІЧ!

Обганяючи час

час

До 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні рапортували про виконання планів одинадцятиріччя з основних техніко-економічних показників колективні дослідного заводу швидко-монтажних споруд і заводу «Буддеталь», а також

ні, складі. Конструкції швидко-монтажних споруд постачаються для будівництва теплових і атомних станцій, широко застосовуються в інших галузях промисловості, у сільському господарстві. Виробництво набирає розмаху, від замовників, як-то кажуть, немає відбою, той завод свідомо нарощує потужності.

КМК електроварників, який очолює В. Нестеренко — майже ровесник свого заводу, у молодіжному складі бригада працює з 1980 року. Сьогодні таких колективів на заводі чотири, проте бригада

таких споруд випустила всього 5227 тисяч карбованців, що на 253 тисячі більше планової. Нормативно — чистої продукції — на суму 2160 тисяч карбованців при плані — 1925, тобто на 112,2 процента.

У процентному вираженні випуск складального залізобетону, і в числі конструкцій швидко-монтажних споруд становить відповідно 103,6 та 100,8 процента, а випуск товарів народного споживання — 106,7 процента.

До 50-річчя стахановського руху колектив заводу зобов'язався випустити товарної продукції понад

РЯДОК РАПОРТ

За роки одинадцятиріччя на підприємстві об'єднання було освоєно виробництво більше 50 нових видів виробів. Серед них складні і унікальні, відмінні за якістю залізобетонні конструкції фундаментів турбогенераторів, деаераторних етажерок атомних і теплових електростанцій; конструкції високої заводської готовності швидко-монтажних споруд зі складного залізобетону; цільноштамповані металеві траверси для опору ліній електропередачі 35—110 кіловат тощо.

З частю виконано поставлені на нові об'єкти країни. Дослідно-випробувальний завод будівельним Азербайджанської, Язганської, Зуської ГЕС, Київської, Астрханської, Смоленської ГЕС, Курської АЕС.

Силами трудових колективів виробничих підроз-

ЛИТАВРИ БУДНІВ І СВЯТ

колективів п'яти цехів, 23 бригади об'єднання.

Комсомольсько-молодіжний колектив електроварників арматурного цеху заводу швидко-монтажних споруд (бригадир В. Нестеренко, грузком-

електроварників надійно утримує лідерство не лише по заводу, а й серед КМК об'єднання. Так, за підсумками соціалістичного змагання у першому кварталі виконання плану становило 106 процентів,

план 11-ї п'ятирічки на суму 3,3 мільйона карбованців, а випустив ще більше — на суму 3,330 мільйона карбованців.

НТП: справа всіх і кожного

Численні замовлення на продукцію, потреба в ній енергетичної промисловості країни змушують завод вийти за рамки дослідного, проте поки що саме слово «дослідний» підказує, що передове слово науки і техніки, впровадження всіх новин тут паяву.

Так, скажімо, близько року за розробкою швидко-монтажних учених, тут впроваджується випуск пінобетону для заповнення залізобетонних конструкцій. По теплопровідності він надійно замінює полістерол.

Нещодавно пущено нову — п'яту — автоматизовану лінію, у стадії пуску знаходиться і четверта, впровадження якої передбачає випуск нових конструкцій двоверхових споруд.

Потреби сучасного виробництва не дають дрімати раціоналізаторській і винахідницькій думці молодих виробників. Взяти хоча б ту ж саму бригаду В. Нестеренка. Тільки в минулому році сам бригадир подав кілька раціоналізацій по складних деталях, метаяких — спрощення монтажу.

А минулого року бригада впровадила раціоналізацію по зміні конструкцій, спрямовану на зменшення трудомісткості. Економічний ефект становить 3 тисячі карбованців.

Дух суперництва — дух перемог

Комсомольсько-молодіжний змін майстра Д. Я. Кравця (бригадир І. Погосников, групкомсорг С. Петренко) і комсомольсько-молодіжний В. Нестеренка працюють поруч. Вони ж і змагаються між собою. Найчастіше червоний вимпел переможця ділять: то зміна, то бригада. Секретар комітету комсомолу заводу Володимир Коваленко працює майстром у зміні Д. Кравця, і здоровий дух суперництва йому теж не чужий.

— Я впевнений: нові трудові перемоги народжуються у змаганні. Кожен думає, чому я не можу працювати так як працює мій товариш? Або й ще краще! Як іно, високопродуктивно! Ось в цьому традиції стахановського руху вічні. Нам, молодим, їх примножувати і розвивати.

Л. ЯРМОЛЕНКО.

На знімку: члени комсомольсько-молодіжного колективу електроварників арматурного цеху заводу конструкцій швидко-монтажних споруд (зліва направо): Григорій БОРОДА, Андрій НЕБОРАК, Іван ЧИХАН.

Фото М. САВЕНКА.

сорт В. Кисіль) — один із тих колективів, що виконали п'ятирічку до 40-річчя Великої Перемоги. Сьогодні на їхньому трудовому календарі — лютий 1986 року.

Завод конструкцій швидко-монтажних споруд — наймолодше підприємство об'єднання. Він вступив у дію в 1980 році. Проте вже сьогодні його продукція користується величезним попитом. Уже назва заводу підказує, що він випускає конструкції підвищеної готовності. Наприклад, електромеханічні підстанції, виробничі цехи, майстер-

у другому — 104. Уже рік цей колектив працює без зауважень ВТК. Зобов'язавшись відпрацювати три дні на заготовленні матеріалів і електроматеріалів, бригада відпрацювала уже півтора дні. За перше півріччя економії металу у бригаді становить 6,8 тонн.

Сьогодні КМК В. Нестеренка бореться за право носити ім'я XXVII з'їзду КПРС.

РЯДОК У РАПОРТ
За перше півріччя 1985 року дослідний завод конструкцій швидко-монтаж-

РЯДОК У РАПОРТ

Радісна звістка облетіла місто енергетиків, телеграфні поштові до червонозорної Москви, Києва, обласного комітету Компартії України: «Достроєно, на п'ять місяців раніше, 1 серпня 1985 року виконано п'ятирічне завдання по випуску нормативно — чистої продукції. Обсяг нормативно — чистої продукції збільшився на 30,6 процента при завданні 8,1 процента.

За роки п'ятирічки обсяг товарної продукції збільшився на 27 проценти, випущено її на суму 288 мільйонів карбованців.

П'ятирічне завдання по виробництву товарів народного споживання виконано за три роки».

ГАННЯ: ТРАДИЦІЇ І СУЧАСНІСТЬ

СТАХАНОВЦІ СЬОГОДНІ — СТАХАНОВЦІ ЗАВЖДИ

Великовагові поїзди Петра Білоуса

ТЕПЛА літня ніч ще володарює над містом. У дивовижну тишу і сплетіння яблуневих садів пильним оком вдивляється повнозидий місяць, влітають то басовитий переклик електровозів, то бадьорий перестук вагонних коліс. Залізниця не знає перепочинку.

З будинку № 17 по вулиці Радянській, що у Знам'янці, вийшов середнього зросту і міцної статури чоловік з портфелем. Ніч у зеніті. О такій порі чи не найсолідше спиться. Та не до сну машиністові електровоза Петрові Білоусу. Його думки вже далеко в дорозі.

Неспокійну долю обрав собі Петро. За будь-якої пори доби, за будь-якої погоди він зобов'язаний прибути в локомотивне депо на призначений час, і ні на жодну хвилину пізніше.

Буває і таке, що доводиться залишати святкове застілля, зустріч з друзями: на першому плані службовий обов'язок.

Неспокій по плечу людям мужнім, сильним тілом і душою, залюбленим у свою професію.

Ось уже крокує перехідним залізничним містком. У різнокольорових вогнях потопляє станція Сортувальна. Для будь-кого з нас це просто зелені, сині, жовті вогники, а для нього — ділові співрозмовники.

У чергового по депо зустрівся зі своїм помічником Юрієм Кузьменком.

— Привіт, Юрко. Як відпочив? Як настрої?

— Усе гаразд, командире. Готовий до виконання бойового завдання, — жартівливо відповів помічник.

Про свого помічника машиніст говорить, що він не просто помічник, а «класний помічник». Машиніст одержав реверсивку і адвох прямують до локомотива. Оглянули, перевірили прилади. Увімкнуто струм. Чиркнув іскрами понтграф, торкнувшись контактного проводу. Запрацювали двигуни. У поїзду зі Знам'янки на П'ятихатки вони повели черговий великоваговий.

Перед виїздом одержали попередження — на перегоні Королівка — Щаслива рухатися зі швидкістю 25 кілометрів на годину. А це трагедія швидкості, часу, перевитрати електроенергії. Та що вдієш, обставини іноді того вимагають.

Наближалися до затишного підйому на дільницю Яковлево — Зелена. Набрано двадцять дев'яту позицію. Швидкість сягає 80 кілометрів на годину. Розгон взято добрий. Уміло використавши кінетичну силу, швидко подолали підйом.

Зворотним рейсом також був великоваговий — майже п'ять тисяч тонн. Здали локомотив, стомлені, але задоволені пішли на відпочинок.

На електровозі Петро з 1979 року. Перша по-

їздка, запам'яталася йому на все життя. У душу закрадався якийсь неприємний холодок: зможу? справлюся? а якщо... Поруч з ним їхав досвідчений машиніст Василь Миколайович Хоменко, і молодий помічник, з його легкого батьківського благословення, прилучився до славного роду залізничників. З того часу його життя пов'язане з ритмом життя залізниці.

Складності? Бувають. Ось на перегоні раптом вимогливо заблимав червоний сигнал. Зупинка. У чім справа? За'язалися з диспетчером: через негоду ланцюг електричної сигналізації замкнувся самовільно. А кожна така зупинка коштує сотні кіловат-годин. А втрачений час...

В одній з поїздок помітив, що зменшується тягова сила. Не набираються позиції другої секції електровоза. Що може бути? На вирішення — лічені секунди. У пам'яті промайнула схема: вийшов з ладу запобіжник ланцюга управління. Швидко метнувся до щита, замінив запобіжник на новий. Сталеве серце електровоза знову забилося у потужному робочому ритмі.

Петрові Білоусу, можна сказати, галаніло на хороших наставників: Микола Петрович Демчук, Георгій Володимирович Гребінь. З легкої руки останнього у 1983 році пересів на крило машиніста електровоза, став повноправним господарем сталевих велетнів.

Багато у нього гурбот, як у групкомсорга електровозної вантажної колони, як у члена комітета комсомолу депо, має певні обов'язки, як член обкому комсомолу. А ще, як же не піде на репетицію духового оркестру, адже це захоплення ще з дитячих шкільних років!

У колективі локомотивників цеху експлуатації Знам'янського депо широко розгорнуто соцзмагання на честь 50-річчя стахановського руху. Локомотивні бригади, ставши на передзідівську трудову вахту «XXVII з'їздові» — 27 ударних декад, зобов'язалися за цей час провести 10 тисяч великовагових поїздів, у яких додатково до технічної норми перевезти понад 8 мільйонів тонн народногосподарських вантажів. Нині вже проведено їх більше п'яти тисяч, з яких понад 3,1 мільйона тонн надпланових вантажів. У ці вагомні цифри монолітно вписалися і тонни комсомольського ватажка, комуніста Петра Білоуса. З початку року ним проведено 60 великовагових поїздів, у яких додатково до норми перевезено 32628 тонн вантажів і зекономлено 6015 кіловат-годин електроенергії.

О. ГОЛОБОРОДЬКО.

М. Знам'янка.

У роки Великої Вітчизняної війни традиції стахановців реалізовувалися в ударній праці фронтових бригад, у рухові «двохсотників», «трьохсотників», «тисячників».

ЗНАДОБИТЬСЯ В ДОРОЗІ

50-річчю стахановського руху був присвячений 14-й обласний конкурс профмайстерності водіїв автопідприємств Кіровоградської області, який відбувся 24 серпня в обласному центрі. В конкурсі взяли участь 13 команд: з Кіровограда, Знам'янки, Світловодська, Олександрії, Малої Виски, Гайворона, Новоукраїни, Новомиргорода.

Змагання проходили на 3-х марках автомобілів — ГАЗ-53, ГАЗ-69, ГАЗ-24, «Волга». Програмою конкурсу було передбачено фігурне водіння, знання правил дорожнього руху, обладнання автомобіля і обслуговування його, уміння економно витрачати паливо.

Силами, а точніше — навичками і вмінням, помірялися як досвідчені водії, так і новачки. Наймолодшому учаснику змагань Володимиру Троїну, водієві з Новоукраїнського АТП-10041, нещодавно виповнилося вісімнадцять

років. Проте він, як і всі без винятку водії, продемонстрував високу професійну майстерність і теоретичну підготовку.

Серед молодих водіїв переможцями стали Володимир Сіренко (ЛАЗ-695), Дмитро Тричоз (ГАЗ-53) — обидва зі Знам'янського АТП-10036, та Юрій Богдан (ГАЗ-24 «Волга») зі Світловодського АТП-10012.

Жюрі конкурсу відмітило за високий професіоналізм деяких водіїв цінними призами. Призерами стали Сергій Бойко (Гайворонське АТП-10032), Олександр Русавський (Світловодське АТП-10063), Сергій Драпий (Маловисківське АТП-10038), Володимир Троїн (Новоукраїнське АТП-10041).

Хоч переможців завжди буває кілька, можна з упевненістю сказати, що переможців на конкурс не було. Усе, що продемонстрували на цьому водії, кожному з них знадобиться в дорозі.

М. ЦУКАНОВ.

На знімку: молоді переможці і призери 14-го обласного конкурсу профмайстерності автоводіїв.

Фото автора.

НА «ЧЕРВОНОМУ ПРОФІНТЕРНІ»

На Кіровоградщині стахановський рух почав розвиватися з жовтня 1935 р. На підприємствах міста Кірова було чимало людей, які, не знаючи Стаханова, працювали за його методами, високопродуктивно. Багато послідовників стахановсько-буєнінських методів було на заводі «Червоний Профінтерн».

В обідню перерву зібралися робітники заводу на мітинг, який відкрився у цеху, де на складанні тракторних моторів працюють люди, уже відомі заводу і місту — Кризов'язенко і Будзятій. Це перші стахановці заводу «Червоний Профінтерн». На мітингу була прочитана стаття з газети «Правда» про підсумки першої Всесоюзної наради стахановців, що відбулася в Москві 14 листопада 1935 р.

Робітничий колектив заводу, патхненний промовою товариша Орджонікідзе на Всесоюзній нараді стахановців, втілюючи стахановські методи роботи, домогся виконання урядового завдання: за планом треба було відремонтувати 320 моторів, фактично відремонтували 340.

Ливарники заводу Ридов і Решетов виконували складну і відповідальну роботу — формували ребристі труби для па-

рового опалення. Замість норми на двох за 7 годин заформувати 9 труб, вони здавали їх 23—25. За вересень виконали місячне завдання на 215 процентів. 135 труб було прийнято з оцінкою «відмінно».

«Ми ставимо перед собою завдання — все більше розгортати у нашому цеху і в цілому по заводу стахановський рух. Ми зобов'язуємося передати товаришам, що працюють поруч з нами, наш досвід роботи, щоб до Жовтневих свят і вони мали таку ж високу продуктивність праці, як ми. Самі на досягнутих показниках не зупинимось. До 18-ї роковини Великого Жовтня зобов'язуємося домогтися ще вищої продуктивності праці», — писали ливарники до газети «Кіровська правда».

20 жовтня 1935 року редакція газети в Будинку преси скликала нараду робітників,

Розвиток радянського суспільства, підкреслив квітневий (1985 р.) Пленум ЦК КПРС, в значній мірі буде визначатися якісними здвигами в економіці, переводом її на рейки інтенсивного росту, всемірним підвищенням ефективності.

членів редколегії та передовиків - стахановців. Ознайомившись із завданням стахановського руху, робітницька нарада вирішила у себе на фабриках і заводах, у стінних і друкованих газетах широко висвітлювати досвід стахановців, мобілізувати робітників працювати по-новому.

На пропозицію робкора Старосельського нарада ухвалила розгорнути стахановський рух назустріч 18-й роковині Великого Жовтня і просити керівні місць організації кращим переможцям дати можливість на Жовтневі свята поїхати на батьківщину Олексія Стаханова.

У 1937 році було оголошено вахту пам'яті Серго Орджонікідзе. Добре працювали у дві вахти молодий стахановець то-

кар Зеленченко. Він систематично виконував норму на 250 процентів, а 20 березня за зміну дав більше 3-х норм. Стахановець Боков працював на складанні гокарних верстатів. 21 березня за зміну зібрав 4 передки, замість 2. За прикладом нові рекорди з'являлися один за одним. Комсомолець токаря Діордієва, наприклад, 10 жовтня 1937 року свою денну норму виконав на 516 процентів, його напарник Бурлака у цей же день за 4 години норму виконав на 410 процентів.

За дострокове виконання державного завдання по ремонту тракторних моторів, Наркомзем УРСР видав наказ про преміювання директора заводу «Червоний Профінтерн» тов. Стельмашевича і головного інженера Фоменка у розмірі місячного зарплатку. Крім цього відпустив 5000 крб. для преміювання кращих стахановців, інженерно-технічних працівників, що відзначилися на ремонті моторів.

Стахановський рух на Кіровоградщині залишив яскраві сторінки в літописі боротьби за комуністичну працю.

Л. БІЛАШ,
завідділом інформації
облдержархіву.

Р.С. Матеріал підготовлено за публікаціями преси 30-х років, де усі прізвища подавалися без ініціалів.

спорудження і освоєння нафтових і газових родовищ у Новий Уренгой Тюменської області.

Зараз формується новий загін добровольців, який у складі Всесоюзного загону імені 40-річчя Перемоги 20—25 вересня відправиться на споруджувати Бурейської ГЕС в Амурську область.

С. КРАДОЖОН.

РЯДОМ РАПОРТ

За роки одинадцятиріччя на підприємствах об'єднання було освоєно виробництво більше 50 нових видів виробів. Серед них складні і унікальні, відмінні за якістю залізобетонні конструкції фундаментів турбогенераторів, деаераторних етажерок атомних і теплових електростанцій; конструкції високої заводської готовності швидкомонітажних споруд; складного залізобетону; цільноштамповані металеві траверси для опору ліній електропередачі 35—110 кіловат тощо.

З честю виконано поставки на нові об'єкти країни. Досліджено відвантажено продукцію будівельникам Азербайджанської, Рязанської, Зуєвської ГРЕС, Київської, Астраханської, Смоленської ГЕС, Курської АЕС.

Силами трудових колективів виробничих підроз-

СВЯТ

ділів за роки п'ятиріччя здійснено систему заходів по поліпшенню умов праці і побуту працюючих, механізації і автоматизації виробничих процесів. Установлено 301 одиниця нового і модернізована 151 одиниця діючого обладнання.

Дух
суперництва—
дух

перемоги

Комсомольсько-молодіжна зміна майстра Д. Я. Кравця (бригадир І. Постников, групкомсорг С. Петренко) і комсомольсько-молодіжний В. Істеренка працюють поруч. Вони ж і змагаються між собою. Найчастіше червоний вимпел переможця ділять: то зміна, то бригада. Секретар комітету комсомолу заводу Володимир Коваленко працює майстром у зміні Д. Кравця, і здоровий дух суперництва йому теж не чужий.

— Я впевнений: нові трудові перемоги народжуються у змаганні. Кожен думає, чому я не можу працювати так як працює мій товариш? Або й ще краще! Якісно, високопродуктивно! Ось в цьому традиції стахановського руху вічні. Нам, молодим, їх примножувати і розвивати.

Л. ЯРМОЛЕНКО.

На знімку: члени комсомольсько-молодіжної колективу електровозників арматурного цеху заводу конструкцій швидкомонітажних споруд (зліва направо): Григорій БОРОДАЙ, Андрій НЕБОРАК, Іван ЧИХАН.

Фото М. САВЕНКА.

М. Світловодськ.

ЗАОЧНА СТУДІЯ «СІВАЧА»

Ще раз про майстерність

Веде заняття член Спілки письменників СРСР, поет Валерій Гончаренко.

Цього разу пошта учнів цеху Красного слова вельми вагома: оповідання, вірші, цикли, навіть поеми. Їх надіслали нам В. Лашкул, В. Стасюк, Г. Мельник, Н. Похилук, В. Ненько, Ю. За-кравський, А. Меткий, В. Чорногор, О. Мельничук, А. Осадчий, А. Рибак, О. Петренко, Г. Хоменко, В. Соро-кін, В. Власюк, С. Ніколова, Л. Ус, Т. Настасієнко, П. Ма-тюшенко, В. Стах та багато інших авторів з різних міст і сіл нашої області. І дуже приємно те, що більшість з них у своїх творах звертає-тьс до хвилюючих проблем сьогодення.

Вірші, присвячені без-

смертному подвигу радян-ських воїнів в роки Великої Вітчизняної війни, написали С. Піддубний, Л. Олійник, І. Ніколаєв, В. Капінус, Н. Со-пільняк, М. Золотаренко (скомпонував поему), Н. Бон-дар. Тривожиться за долю нашої прекрасної планети у своїх поезіях С. Щитова, А. Колісниченко, Н. Несенко, Ф. Матюха, О. Степаненко.

Говорити окремо про кожного з них можна, на-друкувавши рецензію на всі чотири газетні сторінки. А можна обійтися і одним ре-ченням: всі згадані автори у своїх творах легкогають словом (зловживають опи-совістю, не дотримуються елементарної техніки віршу-вання), надто захоплюються банальними сюжетами і ще

трафаретнішими художніми образами. Власне кажучи, ми зараз говоримо про хи-ну уяву багатьох початків-ців, які ще не усвідомили, що творчість — це справа надзвичайно серйозна, складна і важка (згадайте по-скільки раз переписував свої твори Л. Толстой, як прецю-вали над кожним рядком О. Пушкін, О. Блок, В. Ма-яковський, прочитайте його статтю «Як робити вірші»).

Як ми уже домовлялися на попередньому занятті, цитуючи рядки, автори ре-зистувати не будемо. Отже, як ми пишемо. Із вірша «На цій землі».

Вийду у степ, присяду на горбочок,
Де зав'язалася доленка моя.
Всього два рядки, але...
В першому слові неправиль-

ний наголос. Порушений розмір (на подальших за-няттях ми про нього гово-ритимемо). Вірш написаний ямбом, а перший рядок за-початковано хоресом. Неба-жаний збіг глухих приголос-них («степ, присяду»). І на-решті чому саме на горбоч-ку зав'язалася доленка? Хіба вже вона в безмежно-му степу не змогла собі від-шукати більш кращого міс-ця?

Почасти наші автори до-сить самокритично відгук-ються про власні твори, су-проводжуючи свій лист, ска-жімо, таким зізнанням: «Я сочиняю маленькіє стишки о любові». Ну про яку тут серйозність може йти мо-ва? Ось кілька цитат із цих «стишків»:

Грусть моя, пройди забуться
Я хочу веселою быть
Не хочу я плакати даром
Слезы по щеке катить.

Идетесь про слезы, а плакати не хочется. Скоріш-сього мимоволі посміхнеш-ся, коли герой цього вірша відчайдушно вигукне: «Что же хотишь от меня».

Не будемо говорити про елементарну грамотність, а ще раз подумаймо над тим, яка це непроста річ — ху-дожне слово... На жаль, у багатьох наших авторів час-то густо зустрічаються збі-ги глухих приголосних (...че-канням м'ята), альбомні «знахідки», («только ты — весна и песня», «солнце све-тит чудно») і т. д.

Сьогодні закінчуємо урок римування. Ми вже знаємо, що є чоловічі, жіночі, дак-тилічні і гіпердактилічні ри-ми. У наш час особливої по-пулярності набула асонансе (неточна рима). Особливо широко використовував її В. Маяковський. Тут кінцеві складки не обов'язково спів-падають кожним звуком, як у точних (скажімо: грім — дім, весна — ясна і т. д.). Асонанс — рима, побудова-на на збігові наголошених складів чи голосних звуків (Наприклад: оком — біло-боко, плечі — вечір, чу-нях — очуняє і т. д.).

Пропонуємо всім нашим студійцям написати вірш, ви-користавши асонансні рими: помідори — учора, день — іде, осінь — роси, шови — прищови.

Зичимо успіху і чекаємо ваших листів.

В. о. редактора
В. АФАНАСІЄНКО.

І ВИХОРИ У СПИЦЯХ

У Дніпропетровську за-вершилась спартакіада Ук-раїни з велосипедного спор-ту на шосе. Двісті найсиль-ніших гошників республіки боролися за нагороду.

У гонці - критеріумі на 60 км серед жінок упевне-ну перемогу здобула Люд-мила Воробейкова з Черні-вецької області (ДСТ проф-спілок). Срібна нагорода дісталась воронішловградсь-кій авангардівці Світлані Рожковій.

Багато знаменитих су-перників у груповій гонці на 80 км випередила ви-хованка Криворізького спортклубу «Богатир» На-талія Муравйова. Ставши чемпіонкою, вона вперше виконала норматив майст-ра спорту СРСР. Друге і третє місця зайняли аван-гардівки з Донецької об-ласті Марія Жовтубух та Ірина Кисельова.

У командній гонці у чоло-віків на 100 км відзначились дніпропетровські ве-лосипедисти, другий на

фініші були харків'яни, третій — донецчани.

На останньому крузі гру-пової гонки на 200 км се-ред чоловіків вперше вийш-ли Володимир Багнюк з Вінницької області і Андрій Сочек з Чернігівської. На фініші всього частки секун-ди виграв Багнюк. Бронзо-ва нагорода в цьому виді програми харків'янина Ва-лерія Малашенкова принес-ла перемогу в загально-командному заліку збірній його області. На другому місці донецькі велосипедис-ти, на третьому — дніпро-петровські.

Серед ДСТ чемпіонами стали авангардівці, на дру-гому місці — «Колос» і на третьому — армії.

— Спартакіада виявила немало обдарованої молоді, — говорять головний суддя змагань В. С. Фурто. — Перспективні спортсмени з'явилися, зокрема, у Він-ницькій, Чернігівській, Чер-нівецькій областях.

С. ШВЕДУН,
кор. РАТАУ.

«Зірка» —

«Буковина» —

2:1

Перевага господарів поля була помітною протягом усього матчу. Однак перший небезпечний мо-мент виник біля воріт «Буковини» лише на 21-й хвилині. Чернівецькі футболісти вирішили ство-рити штучне положення «по-за грою», але прорахували-ся. Невтомний Володимир Димов, чітко зігравши в стінку з Олегом Коробком, протаранив лівий фланг обо-рони гостей. Навісну переда-чу півзахисника прийняв Сергій Лактіонов і головою перекинув м'яч через голкі-пера гостей В. Нікітіна.

На 36-й хвилині рахунок несподівано зрівнявся. Тра-пилося це так. Біля своїх во-ріт хтось з кіровоградців не-навмісним зіграв рукою. Штрафний удар майстерно виконав Віктор Мглинець. М'яч потрапив у перекладни-лу і Дмитро Гордей безпе-решично добив його в сіт-ку. 1 : 1.

Другий тайм пройшов у більш захоплюючій бороть-бі, з багатьма небезпечними

моментами. До взяття во-ріт були близькі В. Димов, І. Мартиненко, М. Калита, С. Ралюченко («Зірка»), Д. Гордей, С. Шмундяк («Бу-ковина»). Та гол, який вирі-шив долю матчу, забив гра-вець оборони — капітан «Зірки» майстер спорту Ми-кола Латиш. На 71-й хвили-ні наш стопер, як завзятий слаломіст, пройшов шлях від своїх воріт до штрафно-го майданчика суперника, де проти нього було пору-шено правила. Пенальті чіт-ко реалізував сам потерпі-лий. 2 : 1.

«Зірка» виступала в тако-му складі: О. Діброва, С. Лактіонов, О. Коробко (Г. Куроп'ятник), О. Коломієць, О. Рябоконь, В. Димов, М. Латиш, Л. Федоров, Я. Бо-бияк (І. Мартиненко), М. Калита (М. Гаман), С. Ра-люченко.

Черговий матч «Зірка» зі-грає 2 вересня у Вінниці з місцевим «Нивою».

С. БОНДАРЄВ.

Інформує Укрпобутреклама

Новосілля — дуже радісна і пам'ятна подія в житті. І той, хто не відчував цієї радості, ніколи не зрозуміє новоселля, який з надією поглядає на новий будинок, в якому дадуть йому квартиру. Будинок готовий. Підведено всі комунікації. Призначено день заселення.

І ось тут розпочинаються нові турботи й хвилю-вання. Чи ж підійдуть старі меблі до об'єктів у вашій квартирі, чи гарний буде мати вигляд кімната зі стар-ними меблями. Час роздумів і хвилювань минул. Ви вже в новій квартирі. Меблі прагнете розставити так, щоб той же стіл, диван чи сервант були на своєму місці й до того ж мали привабливий вигляд. Все ніби розставлено. Але ви відчуваєте, що чогось не вистачає. Справа в тому, що ваші меблі дещо за-старіли і «відстають» від сучасних. «От тобі й маєш, — засмутуєтесь ви, — так хотілось, щоб у кімнаті було привітно й затишно, а виходить... Доведеться купувати нові меблі».

Як надумали, так і зробили. Пішли до меблевого магазину. Але, на жаль, у магазинах, хоча ви від-відали не один і не два, не знайшли жодного гарні-тура, який би вам був до вподоби. От якби був та-кий, як у вас старий. Та залишити старі меблі не хотілось би. Адже квартира нова, то ж і меблі по-винні бути новими. Але ви випадієте в розпач. Вашому лихові можна зарадити. І до-поможуть у цьому не чарівники, а майстри мебле-вої фабрики, які із старих меблів можуть зробити такі, що майже не відрізняються від нових.

То ж, ЗВЕРТАЙТЕСЬ НА ОБЛАСНУ ФАБРИКУ ПО ВИГОТОВЛЕННЮ ТА РЕМОНТУ МЕБЛІВ.

На фабриці приймають замовлення від населення на ремонт м'яких меблів, крісел усіх видів і конст-рукцій, диванів-ліжок. Тут також можуть замінити брудну і застарілу оббивку на вашому кріслі чи ди-вані на нову, більш сучасну. Якщо ваш диван вже не досить пружкий — теж не біда. Мебеліники мо-жуть так перев'язати пружини на дивані чи кріслі, що вони будуть, ніби нові.

Приймаються замовлення на полагодження і кор-пусних меблів у необмеженій кількості. Ваш старень-кий сервант, шафа чи меблева стінка матимуть при-вабливий вигляд, якщо їх покрити нітрофарбою або нітролаком.

Майстри-мебеліники можуть зробити заміну бру-скових та шптових деталей. Якщо меблі вже розхита-лися й погано закриваються дверцята — до ваших послуг знову ж такі майстри меблевої фабрики, де меблі переклеють, при необхідності замінять опори (ніжки, плінтуси).

Строк виконання замовлення на ремонт м'яких та корпусних меблів — два тижні.

Якщо вам не подобаються меблі, які є в меблевих магазинах, а вам конче необхідно замінити старі, які вже непридатні навіть для відновлення, обласна фабрика по ремонту та виготовленню меблів при-ймає індивідуальні замовлення на виготовлення м'я-ких та корпусних меблів за ескізами замовників.

До відома замовників: м'які меблі виготовляються лише з елементом односторонньої м'якості, корпусні ме-блі за індивідуальними замовленнями — з будь-яких зразків і конструкцій без полірування обробкою нітролаками.

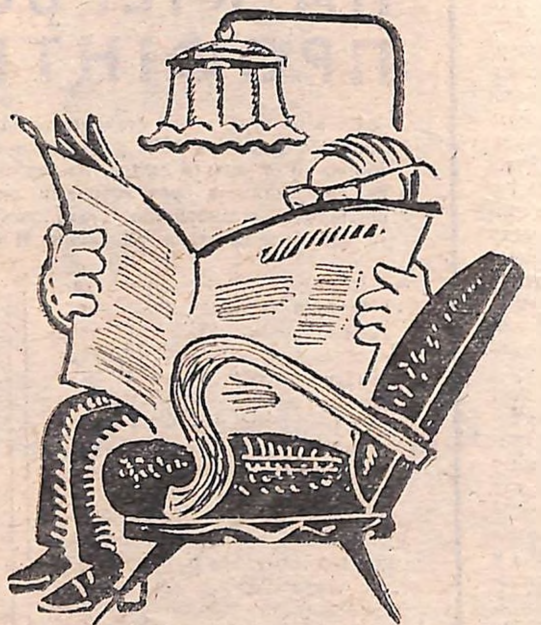
Майстри мебеліники виготовляють:

- шафи для одягу;
- шафи для книг;
- набори для вітальні;
- набори для кухні;
- тумбочки під телевізор;
- книжкові стелажі та полиці;
- письмові столи;
- антресолі.

Замовлення приймають безпосередньо на фабриці в будь-який час, крім вихідних, за адресою: м. Кі-ровоград, вул. В. Терешкової, 174, а також в при-мальних пунктах, які розташовані по вул. Лева-невського, 15 та на пр. «Правди», 62.

Строк виконання замовлення на виготовлення м'я-ких та корпусних меблів — 90 днів, для ветеранів праці та Великої Вітчизняної війни — 70 днів.

Якщо у вас немає свого транспорту, щоб достави-ти меблі на фабрику, не турбуйтеся і не витрачайте час на його пошуки. Доставка меблів на фабрику для ремонту і відправлення їх замовникові про-водиться транспортом обласної фабрики по вигото-вленню і ремонту меблів.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке

БК 00546

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

Индекс 61103

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відпо-відального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту. Фотолабораторія — 2-45-35; ого-лошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Зам. № 454.

Тираж 58 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
Кіровоград, вул. Глінка, 2.